

ஒன்று தான் மாறாதது என்ற விதி அங்கு செல்லுபடியாகவில்லை. அவற்றைப் பார்த்துப் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர்களும் அறிவியல் பார்வை உடையவர்களும் மனிதநேயர்களும் சுதந்திரச் சிந்தனையாளர்களும் சும்மா இருந்துவிடாமல் தொடர்ந்து கருத்துப்போர் நடத்தி வருகின்றனர்.

வாக்கு அரசியல்:

தி.மு.க வின் தலைவராக இருந்துகொண்டு, முதலமைச்சராக இருந்தபோதும், எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோதும், முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள், தமது இலக்கியப் படைப்புகளிலும் மேடைப்பேச்சுக்களிலும் தொன்மங்களைக் கட்டுடைத்துக் காட்டத் தவறியதில்லை; தேர்தலில் வாக்குகள் குறைந்துவிடும் என்று அஞ்சியதில்லை. கலைஞரைப் போன்ற ஒரு கருத்துப் போராளியை உலகம் கண்டதில்லை. நாத்திகரான இராபர்ட் இங்கர்சால் தேர்தலில் நின்று வென்றவர் தான் என்றாலும் அவர் தனிக்கட்சி நடத்தவில்லை. உலகில் நாத்திகர் பலர் தங்கட்கு அரசியல் சரிப்பட்டு வராது என்று முடிவு செய்துவிட்டுப் பிரச்சாரப் பணியினைச் செய்தார்கள். ஆனால் கலைஞர் கட்சியை வளர்த்தல், அரசியலை நடத்துதல், ஆட்சி நடத்துதல் ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் அறிவியற் பார்வையோடு விளங்கினார். செயற்பட்டார். அதனால் அவரை வரலாறு மிகப்பெரிய ஆளுமையாகப் போற்றுகின்றது. வாக்கு, தேர்தல் ஆகியவை பற்றிக் கவலைப்படாமல் பகுத்தறிவைப் பரப்பினார்.

சாதனை:

வருணபேதத்தை ஒழிக்க அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகராகலாம் என்ற சட்டமும், சாதியத்தைச் சாகடிக்கச் சமத்துவபுரத் திட்டமும், பெண்களுக்குச் சம சொத்துரிமை வழங்கும் சட்டமும் சாதாரணமானவை அல்ல. கலைஞர் கொண்டுவந்த இச்சட்டங்கள், சனாதனத்தின் இறுக்கமான பிடியுள் சிக்கிக் கிடக்கும் இந்தச் சமூகத்தை மீட்டெடுக்க அவர் செய்த சரித்திரச் சாதனைகள் ஆகும். எளிய மனிதர்களின்

மண்டைக்குள் திணிக்கப்பட்ட புராணக் கதைகளைக் கட்டுடைத்துக் காட்டி அவர்களைத் திருத்த முனையும் போது அவர்கள் சினங்கொள்ளுகின்றனர். எரிச்சலைடைகின்றனர். மதத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்ட அரசியல்கட்சி அந்த உளவியலைப் பயன்படுத்தி ஆதாயம் அடைக்கின்றனர். ஆயினும் அதுகண்டு கலைஞர் தயங்கினார் இல்லை.

சித்தாந்தம் காத்தல்:

இப்படிப்பட்ட சமுதாய அரசியல் சூழ்நிலையில் கலைஞர், கடவுட் கதைகளைப் பேசும் புராணங்களைக் கட்டுடைத்துக் காட்டி, மக்களுக்கும் கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஒருசேர அறிவூட்டித் திராவிடச் சித்தாந்தத்தைக் காத்துள்ளார்; வளர்த்துள்ளார். ஒரு கட்சி நடத்தப் பணம் வேண்டும்; பத்திரிகையும் தொலைக்காட்சியும் வேண்டும்; பொருளாதாரக் கொள்கை வேண்டும்; தியாகம் செய்யத் தொண்டர்கள் வேண்டும்; சாதியும் வேண்டும், மதமும் வேண்டும்; இன்னும் பல ஏந்தல்கள் வேண்டும். எல்லாவற்றையும் விடக் கொள்கை - சித்தாந்தம் (Ideology) மிகவும் முதன்மையானது. மக்களுக்குப் பிடித்த தத்துவங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு மேல்சாதி மக்களின் நன்மைக்காகவே இதுவரை தேசியக் கட்சிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர்கள் மக்களுக்குக் கசப்பான மருந்தைக் கொடுத்து வருவதால் ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்க முடியவில்லை. இதில் கலைஞர் முற்றிலும் வேறுபட்டவர்; மாறுபட்டவர்.

இலக்கிய உத்தி:

கலைஞரின் படைப்புலகத்தைச் சான்றாதாரமாகக் கொண்டு அவருடைய இலக்கிய ஆளுமையை மதிப்பிட முடியும். அதுவும் அவர் தொன்மங்களைக் கட்டுடைத்துக் காட்டி இலக்கிய உத்தியாகப் பயன்படுத்தித் திராவிடக் கருத்தியலை மிக நேர்த்தியாக அழகுற விளக்கியுள்ளார்; பேச நாவு கூசும் படியான, எழுதப் பேனா நடுங்கும் படியான, தொன்மக் கதைகளை நயத்தக்க நாகரிகத்தோடு சுட்டிக்காட்டிக் கட்டுடைத்து இலக்கிய உத்தியாக மாற்றியுள்ளார் கலைஞர்.

கூத்திரனுக்குச் சோதனை:

அன்புடைமையின் வழிப்பட்ட அறநெறிகளான கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை ஆகியவற்றை அய்யன் திருவள்ளுவரை மையமிட்டு விளக்குகின்றார் கலைஞர். சீரானனைக் கறி சமைத்துச் சிவனுக்கு விருந்து வைத்த பிறகு தான் சிறுத்தொண்டனுக்குப் பக்தன் என்ற பதக்கம் மாட்டப்பட்டது. காரணம் இவர்களெல்லாம் தாழ்ந்த சாதிக்காரர்கள்.

“தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்பற்க தான்பிறிது

இன்னுயிர் நீக்கும் வினை” குறள். 327)

கண்ணொளி வழங்கிய திட்டம்:

இலவசமாகக் கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்தை செயற்படுத்திய போது அவர் சுட்டியது வியாச பாரதத்தில் வரும் திருதராட்டினைத் தான். அறிவியல் வளர்ந்து கண்மருத்துவமனைகள் இருந்திருக்குமானால் திருதராட்டினுக்குக் கண்ணொளி வழங்கியிருக்க முடியும் என்பது கலைஞரின் நல்ல உள்ளம். அவனுக்காக இரக்கப்படுகின்றார்.

“கண்ணொளி கெட்ட திருதராட்டினன்

கடைசிவரையில் குருடனாகவே இருந்தான்.”

ஆதிமூலமே!

குறளோவியத்தில் கலைஞர் தொன்மங்களை மிக நுட்பமாகக் கட்டுடைத்துக் காட்டுவார். போர் மறவனைக் கொம்பினால் குத்தித் தூக்கிய ஆண் யானை சேற்றில் சிக்கிவிடுமானால் அதனை நரியும் அடித்துக் கொன்றுவிடும் எனவரும் இடன் அறிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் இடம்பெறும் அந்தக் குறள் வருமாறு:

“காலாழ் களரின் நரிஅடும் கண்ணஞ்சா

வேலான் முகத்த களிறு” குறள். 509)

இந்தக் குறளைக் கொண்டு புராணிக யானையினையும் பகுத்தறிவு யானையினையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். தண்ணீர் குடிக்க ஆற்றில் இறங்கிய யானையை முதலை கவ்விக்கொண்டது. தப்பிக்க முடியாத யானை ஆதிமூலமே என்று சொல்லி நாராயணனை அழைத்தது. மகாவிஷ்ணுவான

நாராயணன் வந்து யானையைக் காப்பாற்றினார் என்பர். இதனைக் கஜேந்திர மோட்சம் என்று சிலாகிப்பர். ஓர் அரசு மிகுந்த பலமுடையதாக இருந்தாலும் ஒரு சிறு பலவீனத்தால் பலமற்ற பகைவர்களால் வீழ்த்தப்பட்டுவிடும். இதன் மூலம் பகுத்தறிவாளர்கள் இடனறிந்து செயற்படவேண்டும் என்று கலைஞர் எச்சரிக்கின்றார்.

ஏழுபிறப்பா?

ஏழுபிறப்பு மறுபிறப்பு என்பவைகளைக் கலைஞர் ஏற்கவில்லை. அவை குறித்த மக்கள் நம்பிக்கையினை அடிப்படையாக வைத்துத் திருவள்ளுவர் கருத்து உரைத்துள்ளார் என்பது கலைஞரின் ஆய்வுரை ஆகும்.

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து” குறள் 399)

ஒரு பிறவியில் ஒருவன் கற்ற கல்வி அப்பிறவிக்கு மட்டுமல்லாமல் ஏழு பிறப்பிலும் உதவும்; பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பது பொதுவாகச் சொல்லும் பொருள். ஆனால், இந்தக் குறள் மீது கலைஞர் சுட்டியெழுப்பும் சிந்தனை புதியது: கல்வியைக் கற்பதனால் அனைத்துச் செல்வங்களும் கிடைக்கும் என்ற நோக்கில் எப்படியாவது கல்வியை மக்களிடம் புகுத்திவிட வேண்டும் என்ற ஆசையில் மிகைப்படுத்திக் கூறப்படுவதே ‘ஏழ்பிறப்பு’ என்ற சொல்லாடல் ஆகும். மனிதனைத் தீவினைகளில் ஈடுபடாமல் தடுத்திடவே மறுபிறவி என்ற பயம் காட்டப்பட்டது. இந்த நிலை வள்ளுவர் காலத்திலும் நிலவியது. அதனால் தான் கல்வியின் சிறப்பினைக் கூறவந்தவர் அதன் தேவையை எல்லை கடந்து புகழ்ந்திருக்கின்றார். (குறளோவியம், ப.24).

இதில் அழுத்தம் கல்விக்குத் தரப்படுகிறதே தவிர ஏழு பிறவிகளுக்கு அல்ல. இது கல்வியின் பெருமையினை மிகைப்படுத்தலேயன்றி ஏழுபிறப்பை ஒத்துக் கொண்டதாகாது. உலகில் பிறக்கும் குழந்தைகள் எல்லாம் பள்ளிக்குச் சென்று படிக்கின்றன. அவர்கள் முற்பிறவியில் கல்வியே கற்காத குழந்தைகளா? முற்பிறப்பு என ஒன்றிருந்து அப்போதே கல்வி கற்றிருந்தால் இப்போது கற்கத் தேவையில்லையே!

(குறளோவியம், ப.26) மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சும் மனிதருக்கு மறுபிறப்பு குறித்த நம்பிக்கை ஓர் ஆறுதல். ஆனால் மறுபிறவி என்பது இல்லை என்று மண்டையில் அடித்தாற்போல கருத்துரைத்துள்ளார் கலைஞர். நம்முடைய புராணங்களில் மறுபிறவிக் கோட்பாடு மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படுகின்றது. புராணிகருக்குப் பதிலடி கொடுப்பதோடு வள்ளுவரையும் கேள்விக்குள்ளாகிப் பார்த்துள்ளார், கலைஞர்.

சொர்க்கமா? நரகமா?

புண்ணியம் செய்தால் சுவர்க்கம் கிடைக்கும்; பாவம் செய்தால் நரகம் கிடைக்குமென்று காலங்காலமாய்க் கதைபேசும் கயவர்களை நம்பவேண்டாம் என்று விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகின்றார். அதே சமயம்

“பொருளுடையார்க்கு இவ்வுலகம்

அருளுடையார்க்கு அவ்வுலகம் என்று

இருளுடையார் நெஞ்சத்தில் விளக்கேற்றி வைத்தார்”

என்று வள்ளுவரின் மெய்யுணர்வை எதிரொலிக்கின்றார்.

பொருள் இல்லையென்றால் இவ்வுலகில் வாழமுடியாது; மனிதநேயம் அல்லது கருணை இல்லையென்றால் மேலுலகமும் கிடைக்காது என்ற பொருளில்

“அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு” குறள். 247

என்ற குறட் சிந்தனை அமைந்துள்ளது.

அவ்வுலகம் என்பது மேலுலகம்/சொர்க்கம் என்பதைக் குறிக்கும். கலைஞர் சொர்க்கம் பற்றிய கருத்தியலைப் புறக்கணிப்பவர் என்றாலும் வள்ளுவரை விட்டுக்கொடுக்காமல் கவிதை பாடியுள்ளார்.

மழைக்கு ஒப்பானவன்:

வள்ளுவர், தெய்வத்தைக் கூடத் தொழாமல் கணவனையே தெய்வமாக வணங்குகிறவன், மழை பெய் என்று சொன்னால் மழை பொழியும் என்ற பொருளில்,

**“தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை” குறள். 59**

என்ற குறளை இயற்றவில்லை. ‘பெய் என்று சொல்கிற நேரத்தில் பெய்கின்ற மழைக்கு ஒப்பானவன்’ என்ற பொருளில் தான் இயற்றியுள்ளார் என்பதைக் கலைஞரின் உரை விளக்கும். அப்படிப் பெய்யவேண்டும் என்கிற நேரத்தில் பெய்கிற மழையாக அன்னை மணியம்மையார் இருந்து பெரியாருக்கு உதவினார் என்று எடுத்துக்காட்டு தருகின்றார் (அன்னை மணியம்மையார் இரங்கல் கூட்டத்தில் கலைஞர் உரை, விடுதலை, 31-03-1978). திராவிடச் சித்தாந்தத்திற்குக் குறளே உரம் என்பதற்கான பொருத்தமான சான்று இது.

கதைப் படைப்புகளில் புராணக் கட்டுடைப்பு:

புராண இதிகாசங்களில் சொல்லப்படும் ஆபாசங்களும் இழிவுகளும் ஆள்வோரின் ‘உள்நோக்கக் கற்பிதங்கள்’ என்பது கலைஞரின் முடிந்த முடிபு. அறிவுக்குப் பொருந்தாத பொய்ம்மைகள்; பெண்ணடிமை சார்ந்த பிற்போக்குச் சிந்தனைகள்; காமவிளையாட்டின் குவியல்கள் என்பதை ஆராய்ந்து சொல்லுகின்றார். அவற்றுக்கான கதைக்களங்களைக் கலைநயத்துடன் அமைத்து விமர்சனம் செய்து விழுமியங்களை உணர்த்துகின்றார். ‘கங்கையின் காதல்’, ‘ஓரிஜனிலில் உள்ளபடி’, ‘நளாயினி வாழமுடியாதவன்’ போன்ற கதைகள் புராணக் கட்டுடைப்புக்குச் சரியான எடுத்துக்காட்டுக்கள் ஆகும்.

முதியவர்கள் இளம் பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ளக் கூடாது, முதல் மனைவி இருக்கும்போது இரண்டாம் மனைவி எதற்கு? என்பது ‘கங்கையின் காதல்’ கதையின் அடிக்கருத்து. சிவபெருமான் கைலாயத்தில் பார்வதியுடன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். சிவனுடைய தலையிலுள்ள கங்கையும் சந்திரனும் காதல் கொள்ளுகின்றனர். ‘உனக்கு அந்தக் கிழவனோடு பேசப் பிடிக்கிறதா?’ என்று சந்திரன் கேட்க, ‘கிழவனைப் பிடித்திருந்தால் உன்னை நான் ஏன் தேடுகிறேன்?’ என்று சொன்னாள் கங்கை. மேலும் ‘சந்திரா. நீ தினந்தோறும் பூலோகத்தைப் பார்க்கிறாய்; மக்களிடத்தில் இருதார மணம் வேண்டாம்; கிழவனுக்குப் பெண் கொடுக்காதீர்கள் என்று சொல்’ என்கிறாள் கங்கை.

புராணக் குப்பை:

‘ஒரிஜனலில் உள்ளபடி’ என்னும் கதையில், அச்சகத்தில் பணிபுரியும் ஒரு தொழிலாளி புராணக்கதைகள் மீது கொண்ட வெறுப்பினைச் சொல்லி அந்த வேலையினை விட்டுவிட முடிவு செய்கிறான்.

புராணக் குப்பையை அச்சக் கோப்பதை விடத் தூக்குப் போட்டுத் தற்கொலை செய்துகொள்வது எவ்வளவு வேலையில் புலம்புகிறான். மகாபாரதக் கதையில் ஐவருக்குத் தேவியாகவும், ஆறாவது கணவனாகக் கர்ணன் மேல் ஆசை கொண்டவளாகவும் பாஞ்சாலி படைக்கப்பட்டுள்ளாள். இப்படியான கதைகளைச் அள்ளிவிடும் பக்திச் சொற்பொழிவாளர்கள் பகல்வேடதாரிகள். ஒரு சாமியாரைப் பற்றிய உண்மையை அப்படியே அச்சேற்றியதாக அத் தொழிலாளி கூறுகிறான்.

நளாயினி:

நளாயினி என்னும் கதையும் புராணக் கட்டுடைப்பாக வெளிப்படுகின்றது; குஷ்டரோகியாகிய (தொழுநோய்) கணவனைக் கூடையில் சுமந்து சென்று தாசி வீட்டில் இறக்கிவிடும் நளாயினியைப் ‘பதி சொல் தவறாத பத்தினி’ என்று புராணங்கள் கதைக்கின்றன. ஆனால் நளாயினியோ தன் மன உணர்வை இதயா என்ற பெண்ணிடம் பேசுவதைப் பாருங்கள்:

நளாயினி: "குஷ்டரோகம் பிடித்த கணவனோடு கூடிக்கிடக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. அவனோ என்னை ஆசையோடு அணைக்க அழைக்கிறான். அவனை அணைக்க என் கை நடுங்குகிறது. ஆகவே தான் அவனைத் தாசிவீட்டுக்குக் கூடையில் வைத்துத் தூக்கிப் போனேன். என் அழகிற்குப் பங்கம் வராமல் அவனுடைய ஆவலைத் தீர்க்க உதவினேன்". நளாயினியின் பேச்சைக் கேட்டு அவள் தான் பத்தினி என்று பாராட்டினாள் அவள் தோழி இதயா. மீண்டும் நளாயினி தனக்குப் "பத்தினிப் பட்டம் போதாது; பருவக்களை சொட்டும் தன் சுகவாழ்வுக்கு வழி சொல்" என்கிறாள்.

இதயா: "வழி சொல்லுகிறேன். நான் ஒரு புதுவரம் தருகிறேன். அடுத்த ஜென்மத்தில் திரௌபதியாகப் பிறக்கப் போகிறாய். ஐந்து கணவன்மார்களோடு ஆனந்தமாக வாழப் போகிறாய்". இதயா சொல்லியதைக் கேட்டு நளாயினி ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டு அவளைக் கட்டித்தழுவிக்கொண்டாள். புராணக் கதைப்படி நளாயினி தான் திரௌபதியாகப் பிறந்தாளாம். பொருந்தா மணத்தின் பெண்ணியக் குரலாகக் கலைஞர் இத்தொன்மத்தைக் கட்டுடைத்துக் காட்டுகின்றார். கற்பின் குறியீடாகச் சொல்லப்பட்ட நளாயினியின் கதை பெண்ணடிமைத்தனத்தைக் காட்டுகிறது என்பது கலைஞர் கண்ட முடிபாகும். கற்புடைய பெண் கட்டளையிட்டால் சூரியனும் உதிக்காது; மனைவி கணவன் பெயரைச் சொல்லுவது தவறு என்பதையெல்லாம் மூடநம்பிக்கைகள் என்கின்றார்.

வாழ முடியாதவர்கள்:

சின்னசாமி என்ற நாற்பது வயதுடைய காவலர் மறுமணம் செய்துகொள்ள பலவகையில் முயன்றும் பெண் கிடைக்கவில்லை. திலோத்தமை என்ற படத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்து, அந்தக் கதையில் உள்ளது போலத் தான் பெற்ற மகளுடன் உறவு கொள்ளுகிறான். பிரம்மா பேரழகி திலோத்தமையைப் படைத்தார். படைத்தவரே அவளை அடைய ஆசை கொண்டார் என்பது புராணம். அந்தப் புராணப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்த ஒரு தந்தை செய்த காரியம் மகா பாவம் என்று பழிக்கின்றார். முறையற்ற உறவுகளுக்கு மூல காரணமான புராணங்கள் வேண்டாம் என்ற கருத்தை உணர்த்துவதாகக் கதையினை முடித்துள்ளார் கலைஞர்.

மனுதர்மம் - கட்டுடைப்பு:

வருணபேதம் பேசும் மனுதர்மத்தைத் தனது கவிதை மழையில் கட்டுடைத்துக் காட்டுவதில் கலைஞருடைய தனித்திறனைப் பார்க்க முடியும்.

“தலையில் பாயும் இரத்தத் தான்

காலுக்கும் பாய்கிறது; ஆனாலும் பிரமனின்

தலையில் பிறந்தோர் உயர்ந்த குலத்தோர் என்றும்

தொடையிற் பிறந்தோர் வைசிய வருண மென்றும்
காலில் தோன்றிய நாம் கடைநிலைச் சாதி என்றும்
வகுத்தனர் வருணாசிரம தருமம் என்றால்
பிரமனின் இரத்த ஓட்டத்தில் மட்டும்
ஏன் இத்தனை கோளாறு?"

கடவுளின் பெயரால் நம்ப வைக்கப்பட்டு
அறிவுக்கும் இயற்கைக்கும் பொருத்தமில்லாத சாதி
பற்றிய சிந்தனையைப் பகுத்தறிவால் கேள்விக்கு
உட்படுத்துகின்றார். பிரமனின் இரத்த ஓட்டத்தில்
கோளாறு இருப்பதாகச் சொன்னது புராணப்
புரட்டினைப் புரட்டிப்போட்ட விடயமாகும். அத்தோடு
விட்டுவிடாமல் பிரமன் ஆணா? பெண்ணா? என்ற
ஆராய்ச்சிக்கும் போய்விட்டார்.

"பிரம்மன் என்ன ஆணா? பெண்ணா?

பெண் என்றே வைத்துக் கொண்டாலும்

உடல் முழுவதும் கருப்பையைத்

தைத்துக் கொண்டா பிள்ளை பெற்றார்?

புளுகீத் தொலைப்பதற்கும் ஓர் அளவுவேண்டும்

பொல்லாத புராணங்கள் அபுத்தமென அறிதல் வேண்டும்"
(கலைஞர் கவிதைமழை, சிறை பதிப்பகம், 2004, ப. 527)

மோசடிகள்:

புராணக் கதைகளின் சாரத்தை எடுத்துக்காட்டி
அவற்றை நேரடியாக மறுதலிக்கும் துணிச்சலும்
கலைஞருக்கு உண்டு. நரகம், சொர்க்கம், நான்முகன்
படைப்பான், நாராயணன் காப்பான், சிவன் அழிப்பான்
என்பவையெல்லாம் நம்பமுடியாத பொய்கள் என்பார்.
இவற்றை நம்பும்படியாகச் சொல்லி மக்களை
ஏமாற்றுவதை மூடநம்பிக்கை மோசடிகள் என்று
குறிப்பிடுகின்றார்.

"மூடநம்பிக்கை மோசடிகள் ஒழிய வேண்டும்

நரகம் சொர்க்கம் என்பதெல்லாம் நமது கற்பனையாம்

நால்வருணம் என்பதெல்லாம் பொருந்தாக்கூற்று

கோயில் பூசைக்குக் குருக்களாய்ப் போனால் கத்திரனைக்

கோபிக்குமோ சாமியாடா? கோயிலை விட்டுத்தான்
போகுமாபா?"

(மேலது, ப. 957)

எழுத்தாளன் ஏகலைவன்:

கலைஞருக்குக் கதை எழுதுவதில் தனித்திறன்
உண்டு. நளாயினி கதையை விட 'ஏகலைவன்' என்ற
பெயரில் அவர் எழுதிய கதை மிகுந்த வரவேற்பினைப்
பெற்றது. கலைஞரின் ஏகலைவன் புராணக் கதையில்
வருபவன் அல்லன்; துரோணாச்சாரியாரிடம் விரலை
ஏமாந்தவனும் அல்லன். அவனைக் குறிப்பிடும்
ஒவ்வோர் இடத்திலும் கலைஞர் தான் விரும்பியபடி
அவனைச் சித்தரித்துள்ளார். புராண ஏகலைவனுக்கு
மாற்றானவன் எழுத்தாள ஏகலைவன் என்று பெருமிதந்
தோன்ற எழுத்தாளனைப் போற்றுகின்றார். கண்ணகி
சிலையைப் பார்த்தவுடன் எழுத்தாளன் ஏகலைவன்
மனத்தில் ஒரு சிறுகதைக்கான கரு தோன்றிவிடுகிறது.
"தமிழ்நாட்டில் எத்தனை கண்ணகிகள் காவல்
நிலையத்தில் சே! இதையெல்லாம் பத்திரிகைகளும்
உண்மைக் கதையாகவே எழுதித் தீர்த்து விட்டனவே".
எனவே தன் சிறுகதையில் மீண்டும் சொல்ல
விரும்பாமல் விட்டுவிடுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஏகலைவனுடைய அம்பினை விடச் சமூக
அக்கறை கொண்ட எழுத்தாளனின் பேனா
வலிமையானது என்கின்றார். ஏகலைவனைப் போல
எழுத்தாளன் ஏமாந்தவன் அல்ல என்ற துணிச்சலை
வெளிப்படுத்துகின்றார். அந்த எழுத்தாளன் வேறு
யாருமில்லை, கலைஞர் தான்!

புரோகித மறுப்புத் திருமணங்கள்:

"சுயமரியாதைத் திருமணம் சட்டப்படி செல்லும்"
என்று அறிஞர் அண்ணா சட்டம் இயற்றிய போது
மலரும் நினைவுகளில் ஆழ்ந்து போனார் கலைஞர்.
புரோகித மறுப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட
இருபது தம்பதிகளின் படத்தை ஒரு காலண்டரில்
பார்த்தார். அப்போது ஏற்பட்ட தாக்குரவைப் (influence)
பின்வருமாறு பதிவு செய்தார்:

"ஆண்டவனுக்குக் கோபம் வரும்; அருந்ததி
இல்லாமல், அக்கினி இல்லாமல், அட்டதிக்குப்
பாலகர்கள் இல்லாமல், அய்யர் வராமல் திருமணமா?"
என்ற பழமைவாதிகள் பேசியவை அவர்
நினைவலைகளில் வந்து மறைந்தன. (கீ.வீரமணி,

(தொகு.ஆ), தாய்வீட்டில் கலைஞர், 2023, திராவிடர் கழக வெளியீடு, ப.78)

நந்தனார் தவிப்பு:

தில்லைக் கோயிலுக்குள் செல்லமுடியாமல் தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தில் பிறந்த நந்தன் தவித்தான். 'உள்ளே வா' என்று சொல்லுகிற துணிச்சல் தில்லையில் இருக்கிற ஆண்டவனுக்கே ஏற்படவில்லையென்றால் அவர் யாருக்காகப் பயந்திருக்கிறார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். "நான் படைத்த மனித குலத்தில் உயர்ந்தவன் என்ன தாழ்ந்தவன் என்ன? - எதுவுமே கிடையாது. நந்தா! நீ வா உள்ளே என்றல்லவா அழைத்திருக்க வேண்டும்" என்பது கலைஞரின் கேள்வி (மேலது, ப.85). பெரியபுராணம் சொல்லிய தொன்மத்தை இப்படிக் கட்டுடைத்துக் காட்டுகின்றார் கலைஞர்;

பிள்ளையார்?

05.10.1980இல் புதுவையில் பெரியார் சிலையைத் திறந்து வைத்து ஆற்றிய உரையில் வடநாட்டுப் பிள்ளையாரையும் தென்னாட்டுப் பிள்ளையாரையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டினார் கலைஞர்:

"இந்தியாவில் பிள்ளையாருக்கு ஒரே இலக்கணம் உண்டா? தென்னகத்தில் இருக்கிற பிள்ளையாருக்கு - தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற பிள்ளையாருக்கு மனைவி கிடையாது; அது பிரம்மச்சாரிப் பிள்ளையார். இதே பிள்ளையாரை வடநாட்டில் போய்ப் பார்த்தால் இரண்டு மனைவிகளோடு உட்கார்ந்து இருக்கிறார். ஏக இந்தியா என்கிறோம், ஏக இந்தியாவில் இரண்டு பிள்ளையாரா? வடக்கே சுப்பிரமணியர் பிரம்மச்சாரி; இங்கே சுப்பிரமணியருக்கு இரண்டு பெண்டாட்டி!

இப்படி கடவுள்களுக்குள்ளேயே ஒருமைப்பாட்டை உண்டாக்க நம்மால் முடியவில்லை. மக்களுக்குள் நாம் எப்படி ஒருமைப்பாட்டை உண்டாக்கப் போகிறோம்? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா?" (மேலது. ப. 103) இந்தக் கேள்வி 'ஒரே நாடு, ஒரே தேர்தல், ஒரே Ration' என்றெல்லாம் கூவும் இன்றும் பொருத்தமானது.

பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதத்திலிருந்து ஒரு சூழலை எடுத்துக் கலைஞர் விளக்கம் (Interpretation) தந்ததைப் போல வேறு யாராலும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாது. தருமன் பாஞ்சாலியை வைத்துச் சூதாடியது தவறு. தருமன் பாஞ்சாலியை எந்தக் கையால் வைத்துச் சூதாடினானோ அந்தக் கையை எரிப்போம்; நெருப்பு கொண்டு வா தம்பி என்று பீமன் அர்ச்சுனனிடம் சொன்னான். சொன்னானே தவிர, அர்ச்சுனன் நெருப்பைப் கொண்டு வந்தால் தருமனின் கையை எரித்து விடுவானா? எரிக்க மாட்டான். ஈழத்தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது இருவேறு அணுகுமுறையினைக் கொண்ட நண்பர்களுக்குக் கலைஞர் சொன்ன அறிவுரை இது; (மேலது, ப.431).

இராமனுக்கு எதிரி:

1974இல் அலகாபாத்தில் நடைபெற்ற பிற்படுத்தப்பட்டோர் மாநாட்டிற்குக் கலைஞர் சென்றிருந்தார். அங்கு அந்த மாநாட்டு எதிர்ப்பாளர்கள் கலைஞர் வருவதை அறிந்து கொண்டு அவருக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் ஊரெல்லாம் சுவாரொட்டி ஒட்டியிருந்தார்கள்.

"கருணாநிதி ராமனுக்கு எதிரி" என்பது தான் அச் சுவாரொட்டி வாசகம் என்று சொன்னார்கள். மாநாட்டில் பேசும்போது தன் கருத்தைச் சொன்னார் கலைஞர்;

"அலகாபாத் நகரத்தில் எனக்குத் தெரியாத பாஷையில் இப்படிச் சுவாரொட்டி அச்சடித்து ஒட்டப்பட்டுள்ளது. கருணாநிதி ராமனுக்கு எதிரி என்று ஒட்டி இருக்கிறார்களாம். அவர்கள் புராணம் கூடத் தெரியாதவர்கள். ராமனுக்கு எதிரி ராவணனே தவிர நானல்லவே" (விடுதலை 13.06.1982).

1971 பொதுத் தேர்தலின் போது இராமன் படத்தைச் செருப்பால் அடித்ததைப் பத்திரிகைகள் பெரிய செய்தியாகப் போட்டுப் பரபரப்பை ஏற்படுத்தின. ஆனால் தி.மு.க 181 இடங்களைப் பிடித்து இமாலய வெற்றி பெற்றது. தி.க-வுக்கும் தி.மு.க-வுக்கும் இராமனை எதிரியாக எத்தனை காலம் வைத்திருப்பார்களோ!

தொன்ம ஆதிக்கம்:

புராண இதிகாசக் கதைகளைக் கட்டுடைத்து மூடநம்பிக்கைகளை விட்டொழிக்கத் தனது பேச்சையும் எழுத்தையும் பயன்படுத்தி வந்த கலைஞர், சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தியபோது கடுமையான எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. சேதுபந்தனம் இராமன் கட்டிய பாலமாகும். அதனால் அங்கே எந்தத் திட்டத்தையும் செயற்படுத்தக் கூடாது என்று அடிப்படைவாதிகள் எச்சரித்தனர். வேதாந்தி என்ற வடநாட்டுச் சாமியார் கலைஞரின் தலையைச் சீவிக்கொண்டு வருவோருக்கு ஒருகோடி உரூபா சன்மானம் தருவதாக அறிவித்தார். அந்த அச்சுறுத்தலைக் கலைஞர் நகைச்சுவையாக எடுத்துக்கொண்டார். சேதுபந்தனம் கட்டிய இராமன் எந்தப் பொறியியற் கல்லூரியில் படித்தான்? என்று கேட்டார். மேலும் தன்னுடைய தலையைச் சீவுவதற்கு ஐந்து உரூபா சீப்பே போதுமே. அதையும் மீறிச் சீவினால் என் தலையிலுள்ள மயிர் கூடத் தேராது என்று எள்ளி நகையாடினார். சிங்கள அரசை விட, இந்தியாவிலுள்ள மத அடிப்படைவாதிகள் போட்ட முட்டுக்கட்டையால் தான், சேதுசமுத்திரத் திட்டம் மூலம் தமிழ்நாட்டுக்கு வரவேண்டிய பொருள்வளம், வேலைவாய்ப்பு யாவும் போயின. அத்திட்டத்திற்கு இராமர் பாலம் என்றே பெயர்கூட்டி நிறைவேற்றும்படி கலைஞர் வேண்டினார்; பயனில்லை. நூற்றாண்டுக் கனவுத் திட்டம் தடைபட்டுப் போனது. தொன்மங்களைக் கட்டுடைத்து அறிவியற் பார்வையினை ஊட்டினாலும் எடுபடவில்லை. மக்களும் ஒன்றிய அரசும் ஒத்துழைப்பு தரவில்லை. அதனால் தமிழ்நாட்டுக்கும், ஏன் இந்தியாவுக்கும் இழிப்பு தான். தொன்மங்களை நம்பும் வரை தொல்லை தான்; நம்பாத வரை நன்மை தான்.

“நன்று புராணங்கள் செய்தார் - அதில்

நல்ல கவிதை பலப்பல தந்தார்

கவிதை மிகநல்ல தேனும் - அக்

கதைகள் பொய்யென்று தெளிவுறக் கண்போம்”

(பாரதியார் கவிதைகள், சக்திவெளியீடு 1957, ப. 57)

“சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்

சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்போம்”

என்றெல்லாம் நாம் கொண்டாடுகிற பாரதியார் பாடினார். தொன்மங்கள் குறித்து இப்படிப் பாடிய பாரதியின் கனவாவது மெய்ப்பட்டும். கலைஞர் கூறுவது போல் மக்கள் தொன்மங்களிலிருந்து விடுபட்டாலொழிய நாட்டுக்கு விடியல் இல்லை.

குறிப்புதவி நூல்கள்:

1. கலைஞர், குறளோவியம், பாரதி பதிப்பகம், சென்னை, 2008 (7ஆம் பதிப்பு)
2. கலைஞர், கவிதைமழை, சிறை பதிப்பகம், சென்னை, 2016.
3. கலைஞர், சங்கத்தமிழ், திருமகள் நிலையம், சென்னை, 1987.
4. கலைஞர், கலைஞர்; கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், பாரிநிலையம், சென்னை, 1971.
5. கலைஞர், திருக்குறள் உரை, திருமகள்நிலையம், சென்னை, 2010.
6. கலைஞர், கலைஞரின் கவிதைகள், தமிழ்க்கனி பதிப்பகம், சென்னை, 1977
7. வீரமணி, கி., (தொகு.ஆ.), தாய்வீட்டில் கலைஞர், திராவிடர் கழக வெளியீடு, சென்னை, 2023.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

பேரா. இ.கி.இராமசாமி அவர்கள், கோவை வெள்ளலூரில் பிறந்தவர். 1969-இல் தொடங்கி 2002 வரை, 33 வருடங்கள் கல்லூரிப் பேராசிரியராக, துறைத்தலைவராக, மதுரை யாதவர் கல்லூரியின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றுச் சிறப்பாக பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். இவருடைய மேற்பார்வையில் 41 பேர் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டமும், 9 பேர் முனைவர் பட்டமும் பெற்றுள்ளனர். பகுத்தறிவுச் சான்றிதழ் மற்றும் பட்டய வகுப்புகளைக் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக நடத்தி மாணவர்களின் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகள் வளர உதவி வருகிறவர். இவர் தம் துணைவியார் மு. கசுத்தூரிபாய் அவர்களும் கல்லூரிப்

பேராசிரியர். மதுரை யாதவர் கல்லூரியில் பயிரியல் துறைத்தலைவராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்.

'தமிழில் பாயிரங்கள்', 'திராவிட இயக்கச் சிந்தனைகள்', 'தமிழின் சிரிப்பு', 'திருக்குறள் நெறியும் பகவத் கீதையும்', 'காந்தியடிகளும் பாரதிதாசனும்', 'காந்தியடிகளும் கோராவும்', 'சமூகப் புரட்சியாளர்கள்' போன்ற நூல்களின் ஆசிரியர். 'பாரதிதாசன் பன்மணித்திரள்', 'முப்பாலின் ஒப்புரவு' என்னும் நூல்களின் பதிப்பாசிரியர். 'குறள் கூறும் ஊழும் கூழும்', 'திருக்குறளில் தவழும் துறவும்', 'திருக்குறளில் காமம்' என்னும் நூல்களின் தொகுப்பாசிரியர்.

2002-இல் பணி ஓய்வு பெற்ற பின்பும் தொடர்ந்து பல்வேறு இயக்கப் பணிகளை, தமிழ்ப் பணியைத்

தொடர்ந்து செய்துவரும் இவர், அரிய கருத்துகளைச் சுவைபட மெய்ப்பாடுகளுடன் எளிய மொழிநடையில் எடுத்துரைக்கும் நாவன்மை உடையவர். மதுரை, திருச்சி வானொலிகளில் பல்வேறு உரையரங்குகளில் பங்கேற்றுப் பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியம், காப்பியம், மரபிலக்கணம், இக்கால இலக்கியம், ஆகிய இலக்கிய வகைமைகளில் ஆய்வும் தோய்வும் உடையவர். தந்தை பெரியாரின் கொள்கை வழி நின்றும், புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனின் தமிழ் உணர்வோடு ஒன்றியும் விளங்கும் பெருமைக்குரியவர். சாதி சமய மறுப்புத் திருமணங்களும், விதவைத் திருமணங்களும் நிகழ்த்தி வைத்த சமுதாயச் சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளர். தமிழியல் உணர்வுடைய மாணவப் பரம்பரையை உண்டாக்கிய பெருந்தகையர்.

